

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 december 2007

om Europeiska atomenergigemenskapens anslutning till konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar

(2008/99/EG, Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 101 andra stycket,

med beaktande av rådets beslut 2007/513/Euratom av den 10 juli 2007 om godkännande av Europeiska atomenergigemenskapens anslutning till den ändrade konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2 e i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallat *Euratomfördraget*) anges att Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallad *gemenskapen*) genom lämplig kontroll ska garantera att kärnmaterial inte används för andra ändamål än sådana för vilka de är avsedda.
- (2) Konventionen om fysiskt skydd av kärnämne (nedan kallad *konventionen*) antogs 1979 och trädde i kraft 1987. 128 stater och gemenskapen är parter i konventionen ⁽²⁾. Alla medlemsstater är parter i konventionen.
- (3) Europeiska gemenskapernas domstol (nedan kallad *domstolen*) ⁽³⁾ har beslutat att medlemsstaternas deltagande i

konventionen är förenligt med bestämmelserna i Euratomfördraget endast under förutsättning att gemenskapen som sådan, på områdena för sin egen behörighet, deltar som part i konventionen med samma ställning som medlemsstaterna, och att vissa skyldigheter som följer av konventionen endast kan genomföras av gemenskapen genom ett nära samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna, både vad gäller förhandlandet om och ingåendet av konventionen och genomförandet av skyldigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härigenom godkänns anslutning till konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar på Europeiska atomenergigemenskapens vägnar.

Texterna till konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar (Bilaga 1) och till Europeiska atomenergigemenskapens förklaring i enlighet med artiklarna 18.4 och 17.3 i konventionen bifogas detta beslut (Bilaga 2).

Artikel 2

Anslutningsinstrumentet ska deponeras hos generaldirektören för Internationella atomenergiorganet, depositarie för konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar, snarast möjligt efter antagandet av detta beslut genom en skrivelse som undertecknats av chefen för Europeiska kommissionens delegation vid de internationella organisationerna i Wien.

⁽¹⁾ EUT L 190, 21.7.2007, s. 12.

⁽²⁾ Status per den 31 maj 2007.

⁽³⁾ Domstolens avgörande 1/78 av den 14 november 1978, REG 1978, s. 2151, särskilt första delen av domslutet och skäl 34 i avgörandet.

Artikel 3

Ledamoten av Europeiska kommissionen med ansvar för yttre förbindelser ska i en not, som fogas till detta beslut (Bilaga 3), bekräfta att chefen för Europeiska kommissionens delegation vid de internationella organisationerna i Wien utsetts att deponera den förklaring som bifogas detta beslut hos generaldirektören för Internationella atomenergiorganet, depositarie för konventionen ("Fullmakt"), snarast möjligt efter antagandet av detta beslut.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2007.

På kommissionens vägnar

Andris PIEBALGS

Ledamot av kommissionen

BILAGA 1

Konvention om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar

DE TILL DENNA KONVENTION ANSLUTNA STATERNA,

VILKA ERKÄNNER alla staters rätt att utveckla och använda kärnenergi för fredliga ändamål samt deras rättmätiga intressen av de potentiella fördelar som står att vinna genom kärnenergens fredliga användning,

VILKA ÄR ÖVERTYGADE om behovet av att underlätta internationellt samarbete och överföring av kärnteknik för fredlig användning av kärnenergi,

VILKA BEAKTAR att det fysiska skyddet är av avgörande betydelse för skyddet för folkhälsa, säkerhet, miljö och för nationell och internationell säkerhet,

VILKA BEAKTAR ändamålen och grundsatserna i Förenta nationernas stadga om upprätthållande av internationell fred och säkerhet och främjande av grannsämja, vänskapliga förbindelser och samarbete mellan staterna,

VILKA BEAKTAR att enligt artikel 4.2 i FN-stadgan ska "Alla medlemmar [...] i sina internationella förbindelser avhålla sig från hot om eller bruk av våld, vare sig riktat mot någon annan stats territoriella integritet eller politiska oberoende, eller på annat sätt oförenligt med Förenta Nationernas ändamål",

VILKA ERINRAR om förklaringen om åtgärder för att undanröja internationell terrorism, bifogad generalförsamlingens resolution 49/60 av den 9 december 1994,

VILKA ÖNSKAR avvärja de potentiella risker som förorsakas av otillåten hantering, rättsstridigt tillgrepp och användning av kärnämne och sabotage mot kärnämne och kärnanläggningar, och noterar att det fysiska skyddet mot sådana handlingar har blivit en fråga av allt större nationell och internationell betydelse,

VILKA ÄR DJUPT OROADE över upptrappningen över hela världen av terrordåd i alla former och yttringar, och de hot som internationell terrorism och organiserad brottslighet innebär,

VILKA ANSER att det fysiska skyddet spelar en viktig roll för att främja målen att motverka spridning och terrorism,

VILKA ÖNSKAR bidra till att stärka det globala fysiska skyddet för kärnämnen och kärnanläggningar för fredliga ändamål genom denna konvention,

VILKA ÄR ÖVERTYGADE om att lagöverträdelse i samband med kärnämne och kärnanläggningar är en ytterst allvarlig sak och att det föreligger ett trängande behov av att vidta lämpliga och effektiva åtgärder, eller att stärka befintliga åtgärder, för att säkerställa att sådana överträdelse förebyggs, uppdagas och bestraffas,

VILKA ÄR MEDVETNA om behovet av att ytterligare stärka internationellt samarbete för att i överensstämmelse med varje fördragsslutande stats nationella lagstiftning och med denna konvention upprätta ett effektivt system för fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar,

VILKA ÄR ÖVERTYGADE om att denna konvention ska bidra till säker användning, lagring och transport av kärnämne och säker drift av kärnanläggningar,

VILKA KONSTATERAR att det utarbetats internationella rekommendationer avseende fysiskt skydd, som regelbundet uppdateras, som kan ge som vägledning om aktuella metoder att uppnå en effektiv nivå av fysiskt skydd,

VILKA ÄVEN ERKÄNNER att det ankommer på den stat som innehar kärnämne eller kärnanläggningar som används för militära ändamål att åstadkomma ett effektivt fysiskt skydd för sagda kärnämne och kärnanläggningar och vilka förstår att sådant material och sådana anläggningar är och kommer att förbli underkastat ett strängt fysiskt skydd,

HAR KOMMIT ÖVERENS om följande:

Artikel 1

För denna konventions syften avses med

- a) "kärnämne" plutonium förutom sådant som har en isotopkoncentration som överstiger 80 % med avseende på plutonium-238, uran-233, uran anrikat med avseende på isotopen 235 eller 233, uran som innehåller en blandning av isotoper som förekommer i naturen i annan form än malm eller malmrester, allt material som innehåller en eller flera av dessa,
- b) "uran anrikat med avseende på isotopen 235 eller 233" uran som innehåller isotopen 235 eller 233 eller båda i en sådan kvantitet, att mängdförhållandet mellan summan av dessa isotoper och isotopen 238 är större än förhållandet mellan isotopen 235 och isotopen 238, som finns i naturen,
- c) "internationell kärnämnestransport" frakt av en sändning kärnämne, oavsett transportsätt, som är ämnad att gå till en plats utanför den stats territorium från vilken sändningen utgår och som inleds med avgång från en befракtares anläggning i den staten och avslutas med ankomst till en mottagares anläggning i den slutliga destinationsstaten,
- d) "kärnanläggning" en anläggning (inklusive därtill hörande byggnader och utrustning) i vilken kärnämne framställs, bearbetas, används, hanteras, lagras eller deponeras, om skada eller störning på anläggningen kan leda till utsläpp av betydande mängder strålning eller radioaktiva ämnen,
- e) "sabotage" avsiktlig handling riktad mot en kärnanläggning eller kärnämne under användning, lagring eller transport som direkt eller indirekt kan äventyra hälsa och säkerhet för personal, allmänhet eller miljö genom strålningsexponering eller utsläpp av radioaktiva ämnen.

Artikel 1A

Syftet med denna konvention är att på global nivå skapa och vidmakthålla ett effektivt fysiskt skydd för kärnämne som används för fredliga ändamål och för kärnanläggningar som används för fredliga ändamål, att förebygga och bekämpa brott i samband med sådana ämnen och anläggningar världen över samt att främja samarbetet mellan de fördragsslutande staterna i detta avseende.

Artikel 2

- 1. Denna konvention gäller kärnämne, som används för fredliga ändamål, under användning, lagring och transport och kärnanläggningar som används för fredliga ändamål, dock med förbehåll för att artiklarna 3 och 4 och artikel 5.4 i konventionen endast ska gälla sådant kärnämne när ämnet befinner sig i internationell kärnämnestransport.
- 2. Ansvar för att inrätta, använda och vidmakthålla ett system för fysiskt skydd inom en fördragsslutande stat ankommer helt på den staten.
- 3. Bortsett från de åtaganden som fördragsslutande stat uttryckligen gör enligt denna konvention ska ingenting i denna konvention tolkas så att det påverkar en stats suveräna rättigheter.
- 4. a) Ingenting i denna konvention ska påverka andra rättigheter, skyldigheter och annat ansvar som de fördragsslutande staterna har enligt internationell rätt, i synnerhet ändamålen och grunderna i Förenta nationernas stadga och internationell humanitär rätt.

b) De väpnade styrkornas verksamhet under en väpnad konflikt, enligt definitionen av dessa begrepp i internationell humanitär rätt, vilken lyder under dessa rättsregler, omfattas inte av denna konvention och verksamhet som bedrivs av en stats militära styrkor i samband med utövningen av dessas officiella uppgifter omfattas inte av denna konvention till den del verksamheten lyder under andra regler i internationell rätt.

- c) Ingenting i denna konvention ska tolkas som ett lagenligt tillstånd att använda eller hota att bruka våld mot kärnämne eller kärnanläggningar som används för fredliga ändamål.
 - d) Ingenting i denna konvention innebär ett godtagande av i övrigt olagliga handlingar eller att de blir lagliga och utgör inte heller hinder för lagföring enligt andra rättsregler.
5. Denna konvention gäller inte kärnämne som används eller förvaras för militära ändamål eller kärnanläggningar som innehåller sådana ämnen.

Artikel 2A

1. Varje fördragsslutande stat ska inrätta, använda och vidmakthålla ett lämpligt system för fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar inom dess domvärjo, i syfte att
- a) erbjuda skydd mot stöld och annat rättsstridigt tillgrepp av kärnämne under användning, lagring och transport,
 - b) säkerställa tillämpningen av snabba och genomgripande åtgärder för att lokalisera och, vid behov, återta försvunnet eller stulet kärnämne, när kärnämnet återfinns utanför en fördragsslutande stats territorium ska staten följa artikel 5,
 - c) skydda kärnämne och kärnanläggningar mot sabotage, och
 - d) mildra eller minimera strålningsföljderna av sabotage.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska varje fördragsslutande stat
- a) införa och vidmakthålla en lagstiftning och ett regelverk för att styra det fysiska skyddet,
 - b) inrätta eller utse en behörig myndighet eller behöriga myndigheter med ansvar för att genomföra lagstiftningen och regelverket, och
 - c) vidta andra lämpliga åtgärder som är nödvändiga för det fysiska skyddet av kärnämne och kärnanläggningar.
3. Utan att det påverkar någon annan bestämmelse i denna konvention ska varje fördragsslutande stat vid tillämpningen av skyldigheterna enligt punkterna 1 och 2, i den mån det är skäligt och praktiskt möjligt, tillämpa följande grundprinciper för fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar.

GRUNDPRINCIP A: Statens ansvar

Ansvaret för att inrätta, använda och vidmakthålla ett system för fysiskt skydd inom en fördragsslutande stat ankommer helt på den staten.

GRUNDPRINCIP B: Ansvar under internationell transport

En stats ansvar för att säkerställa att kärnämne skyddas på ett tillfredsställande sätt gäller även vid internationell transport av detta, till dess att ansvaret i vederbörlig ordning överförs på en annan stat, på lämpligt sätt.

GRUNDPRINCIP C: Lagstiftning och regelverk

Staten ansvarar för att införa och vidmakthålla en lagstiftning och ett regelverk för att styra det fysiska skyddet. Detta regelverk ska innehålla föreskrifter om införande av krav som ska tillämpas på det fysiska skyddet och innefatta ett system för utvärdering och licensiering eller andra förfaranden för att bevilja tillstånd. Regelverket ska innefatta ett system för inspektion av kärnanläggningar och transporter för att kontrollera efterlevnaden av de gällande kraven och villkoren för en licens eller annat tillståndsdokument, och införa metoder för att genomdriva de gällande kraven och villkoren, däribland effektiva sanktioner.

GRUNDPRINCIP D: Behörig myndighet

Staten ska inrätta eller utse en behörig myndighet med ansvar för att genomföra lagstiftningen och regelverket, som ska vara utrustad med tillräckliga befogenheter, behörighet och ekonomiska och personella resurser för att fullgöra det ansvar som den ålagts. Staten ska vidta åtgärder för att säkerställa ett faktiskt oberoende mellan de uppgifter som fullgörs av statens behöriga myndighet och de som fullgörs av eventuella andra organ med ansvar för främjande eller användning av kärnenergi.

GRUNDPRINCIP E: Licensinnehavarnas ansvar

Ansvaret för att genomföra det fysiska skyddets olika delar inom en stat ska identifieras tydligt. Staten ska säkerställa att huvudansvaret för att genomföra det fysiska skyddet för kärnämne eller kärnanläggningar vilar på innehavarna av berörda licenser eller andra tillståndsdokument (exempelvis operatörer eller befraktare).

GRUNDPRINCIP F: Säkerhetstänkande

Alla organisationer som deltar i genomförandet av det fysiska skyddet ska på ett lämpligt sätt prioritera säkerhetstänkandet och utveckla och vidmakthålla detta på det sätt som krävs för att säkerställa att det faktiskt genomförs i hela organisationen.

GRUNDPRINCIP G: Hot

Statens fysiska skydd ska grundas på statens nuvarande hotbedömning.

GRUNDPRINCIP H: Flerstegsmetod

Kraven på det fysiska skyddet ska grundas på en flerstegsmetod, där man tar hänsyn till den aktuella hotbedömningen, relativ attraktivitet, ämnets art och de potentiella konsekvenserna av ett otillåtet avlägsnande av kärnämne och av sabotage mot kärnämne eller kärnanläggningar.

GRUNDPRINCIP I: Djupförsvar

Statens krav på det fysiska skyddet ska följa en princip baserad på flera lager och skyddsmetoder (strukturella eller andra tekniska metoder, personella och organisatoriska) som måste övervinnas eller kringgås av angriparen för att denne ska nå sitt mål.

GRUNDPRINCIP J: Kvalitetssäkring

En policy och program för kvalitetssäkring ska införas och användas för att skapa förtroende för att de krav som specificerats för all verksamhet av betydelse för det fysiska skyddet är uppfyllda.

GRUNDPRINCIP K: Beredskapsplan

Beredskapsplaner (krisplaner) för att agera vid otillåtet avlägsnande av kärnämne eller sabotage mot kärnanläggningar eller kärnämne, eller försök att utföra sådana handlingar, ska utarbetas och på lämpligt sätt tillämpas av alla licensinnehavare eller berörda myndigheter.

GRUNDPRINCIP L: Sekretess

Staten ska införa krav för att skydda sekretessen för uppgifter som, om de röjs utan tillstånd, kan skada det fysiska skyddet för kärnämne och kärnanläggningar.

4. a) Bestämmelserna i denna artikel gäller inte kärnämne som den fördragsslutande staten på skäliga grunder beslutar inte behöver omfattas av det system för fysiskt skydd som inrättas genom punkt 1, med hänsyn tagen till dess art, mängd och relativa attraktivitet och de potentiella strålningskonsekvenser och andra konsekvenser som sammanhänger med eventuell otillåten åtgärd mot ämnet och den aktuella bedömningen av hot mot detta.

- b) Kärnämne som inte omfattas av bestämmelserna i denna artikel enligt (a) ska skyddas enligt metoder för ansvarsfull ledning.

Artikel 3

Varje fördragsslutande stat ska vidta lämpliga åtgärder inom ramen för sin nationella lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt för att så långt det är praktiskt möjligt säkerställa att, under internationell kärnämnestransport, kärnämne – som finns inom statens territorium eller ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg under dess domvärjo, i den mån ett sådant fartyg eller luftfartyg anlitas vid transport till eller från den staten – skyddas på tillämpliga nivåer, beskrivna i bilaga I.

Artikel 4

1. En fördragsslutande stat ska inte ur sitt territorium utföra eller tillåta utförsel av kärnämne med mindre den fördragsslutande staten har mottagit försäkringar att sådant ämne under den internationella kärnämnestransporten kommer att skyddas på de skyddsnivåer som beskrivs i bilaga I.
2. En fördragsslutande stat ska inte till sitt territorium införa eller tillåta införsel av kärnämne från en icke fördragsslutande stat med mindre den fördragsslutande staten har mottagit försäkringar att sådant ämne under den internationella kärnämnestransporten kommer att skyddas på de skyddsnivåer som beskrivs i bilaga I.
3. En fördragsslutande stat ska inte tillåta att transport av kärnämne mellan icke fördragsslutande stater går (transiteras) genom den fördragsslutande statens landterritorium eller på dess inre vattenvägar eller via dess lufthamnar eller fartygshamnar med mindre den fördragsslutande staten har mottagit försäkringar så långt det är praktiskt möjligt att kärnämnet kommer att skyddas under internationell kärnämnestransport på de skyddsnivåer som beskrivs i bilaga I.
4. En fördragsslutande stat ska inom ramen för sin nationella lagstiftning tillämpa de nivåer av fysiskt skydd, som beskrivs i bilaga I, på kärnämne som transporteras från en del av staten till en annan del av samma stat på internationellt vatten eller genom internationellt luftrum.
5. Den fördragsslutande stat som i enlighet med punkterna 1–3 är ansvarig för att skaffa sig försäkringar om att kärnämnet kommer att skyddas på de nivåer som beskrivs i bilaga I ska i förväg identifiera och underrätta stater genom vilka kärnämnet väntas bli transiterat till lands eller på inre vattenvägar eller i vilkas lufthamnar eller fartygshamnar det väntas bli infört.
6. Ansvaret för att inhämta de i punkt 1 avsedda försäkringarna får genom ömsesidig överenskommelse överföras på den fördragsslutande stat som berörs av transporten i egenskap av importerande stat.
7. Ingenting i denna artikel ska tolkas så att det på något sätt påverkar en stats territoriella suveränitet och domvärjo, däri inbegripet den som gäller över dess luftrum och territorialvatten.

Artikel 5

1. De fördragsslutande staterna ska utse och direkt eller via Internationella atomenergiorganet meddela varandra sin kontaktpunkt i frågor som omfattas av denna konvention.
2. Vid stöld, rån eller annat rättsstridigt tillgrepp av kärnämne eller av trovärdigt hot därom ska fördragsslutande stater, i överensstämmelse med sina nationella lagstiftningar, i största möjliga utsträckning samarbeta med och bistå den stat som så begär vid försöken att återställa och vid skyddet av sådant ämne. Särskilt ska
 - a) en fördragsslutande stat vidta lämpliga åtgärder för att så snart som möjligt underrätta andra stater, vilka den finner vara berörda, om stöld, rån eller annat rättsstridigt tillgrepp av kärnämne eller trovärdigt hot därom och för att, om så, befinnes lämpligt, underrätta Internationella atomenergiorganet och andra berörda internationella organisationer,

b) de berörda fördragsslutande staterna ska därvid på lämpligt sätt utbyta upplysningar med varandra, Internationella atomenergiorganet eller andra berörda internationella organisationer i syfte att skydda hotat kärnämne, att intyga transportbehållarens oskadade tillstånd eller att söka återställa rättsstridigt tillgripet kärnämne och ska de fördragsslutande staterna

i) samordna sina ansträngningar genom diplomatiska och andra överenskomna kanaler,

ii) på begäran lämna bistånd,

iii) säkerställa, att kärnämne, som tillgripits eller som saknas till följd av ovannämnda händelser, återställs.

De berörda fördragsslutande staterna ska bestämma på vilket sätt detta samarbete ska genomföras.

3. I händelse av ett trovärdigt hot om sabotage mot kärnämne eller en kärnanläggning eller i händelse av sabotage av sådana ska de fördragsslutande staterna i största möjliga utsträckning, i överensstämmelse med sina nationella lagstiftningar och med sina berörda skyldigheter enligt internationell rätt, samarbeta på följande sätt:

a) Om en fördragsslutande stat har kännedom om ett trovärdigt hot om sabotage mot kärnämne eller en kärnanläggning i en annan stat, ska den förstnämnda besluta om lämpliga åtgärder som ska vidtas för att snarast möjligt informera den staten och, om det är lämpligt, Internationella Atomenergiorganet och andra berörda internationella organisationer om hotet, för att förhindra sabotage.

b) I händelse av sabotage mot kärnämne eller en kärnanläggning i en fördragsslutande stat och om andra stater enligt dess bedömning sannolikt kommer att beröras av strålning, ska den förstnämnda staten, utan att det påverkar dess övriga skyldigheter enligt internationell rätt, vidta lämpliga åtgärder för att snarast möjligt informera den stat eller de stater som sannolikt kommer att beröras av strålning samt om det är lämpligt informera Internationella Atomenergiorganet och andra berörda internationella organisationer för att minimera eller mildra strålningsföljderna av sabotage.

c) Om en fördragsslutande stat i samband med (a) och (b) begär bistånd, ska varje fördragsslutande stat som mottar en begäran om bistånd snarast fatta beslut och, direkt eller via Internationella Atomenergiorganet, meddela den stat som framställt begäran huruvida den har möjlighet att lämna det begärda biståndet och omfattningen av och villkoren för det bistånd som kan lämnas.

d) samordningen av samarbetet enligt (a)–(c) ska ske genom diplomatiska och andra överenskomna kanaler. De berörda fördragsslutande staterna ska bilateralt eller multilateralt bestämma på vilket sätt detta samarbete ska genomföras.

4. De fördragsslutande staterna ska på lämpligt sätt direkt eller genom Internationella atomenergiorganet och andra berörda internationella organisationer samarbeta och samråda med varandra i syfte att skaffa sig vägledning vid utformandet, upprätthållandet och förbättrandet av system för fysiskt skydd av kärnämne i internationell transport.

5. En fördragsslutande stat kan på lämpligt sätt direkt eller genom Internationella atomenergiorganet och andra berörda internationella organisationer samråda och samarbeta med andra fördragsslutande stater i syfte att skaffa sig deras vägledning vid utformandet, upprätthållandet och förbättrandet av dess nationella system för fysiskt skydd av kärnämne under användning, förvaring och transport inom respektive stats territorium samt av kärnanläggningar.

Artikel 6

1. De fördragsslutande staterna ska vidta åtgärder, som är förenliga med deras nationella lagstiftning, för att skydda den förtroliga karaktären hos sådana upplysningar som de i kraft av bestämmelserna i denna konvention erhåller i förtroende från en annan fördragsslutande stat eller genom att delta i en verksamhet som bedrivs för att uppfylla denna konvention. Om fördragsslutande stater lämnar upplysningar i förtroende till internationella organisationer eller till stater som inte är parter till denna konvention, ska åtgärder vidtas för att säkerställa att den förtroliga karaktären hos sådana upplysningar skyddas. En fördragsslutande stat som tagit emot information i förtroende från en annan fördragsslutande stat kan endast lämna denna information till tredje part efter medgivande från den andra fördragsslutande parten.

2. Fördragsslutande stater får inte med stöd av denna konvention avkrävas sådana upplysningar som de enligt nationell rätt inte får lämna ut eller vilka skulle äventyra den berörda statens säkerhet eller det fysiska skyddet av kärnämne eller kärnanläggningar.

Artikel 7

1. Uppsåtligt förövande av

a) en handling utan lagenligt tillstånd vilken innebär mottagande, innehav, användning, överföring, förändring, överlåtelse eller spridning av kärnämne och som vållar eller är ägnad att vålla död eller allvarlig skada på person eller avsevärd skada på egendom eller på miljön,

b) stöld eller tillgrepp genom rån av kärnämne,

c) förskingring eller bedrägligt förvärv av kärnämne,

d) en handling som innebär att kärnämne medförs, skickas eller flyttas in i eller ut från staten utan lagenligt tillstånd,

e) en handling riktad mot en kärnanläggning eller en handling som innebär en störning av driften av en kärnanläggning, när förövaren avsiktligt vållar, eller när han vet att handlingen sannolikt kommer att vålla, död eller allvarlig skada på person eller avsevärd skada på egendom eller på miljön genom strålningsexponering eller utsläpp av radioaktiva ämnen, om inte handlingen vidtagits i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen i den fördragsslutande stat där kärnanläggningen är belägen,

f) en handling som innebär att man avkräver någon kärnämne genom hot eller genom våld eller genom annan form av olaga påtryckning,

g) ett hot

i) att använda kärnämne för att orsaka död eller allvarlig skada på person eller avsevärd egendomsskada, eller miljöskada eller att begå ett brott som beskrivs under e, eller

ii) att begå brott som beskrivs under b och e i avsikt att tvinga en fysisk eller juridisk person, en internationell organisation eller en stat att utföra eller att avstå från att utföra en handling,

h) försök till sådan gärning som beskrivs under a–e,

i) handling som innefattar delaktighet i brott som beskrivs under a–h,

j) handling som begås av en person som organiserar eller instruerar andra att begå ett brott som beskrivs under a–h, och

k) en handling som bidrar till att ett brott som beskrivs under a–h begås av en grupp personer som agerar med ett gemensamt mål, handlingen ska vara avsiktlig och ska antingen

i) ha begåtts i syfte att främja kriminell verksamhet eller ett olagligt syfte hos gruppen, om verksamheten eller syftet innefattar att ett brott som beskrivs under a–g begås, eller

ii) ha begåtts med kännedom om gruppens avsikt att begå ett brott som beskrivs under a–g, ska av varje fördragsslutande stat göras till en straffbar handling enligt dess nationella lagstiftning.

2. Varje fördragsslutande stat ska låta brott som anges i denna artikel medföra lämpliga straff under beaktande av brottens allvarliga natur.

Artikel 8

1. Varje fördragsslutande stat ska vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa sin domsrätt över de brott som anges i artikel 7 i följande fall:

a) När brottet förövats inom dess område eller ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i den staten.

b) När den brottsmisstänkte är medborgare i den staten.

2. Varje fördragsslutande stat ska också vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa sin domsrätt över dessa brott i de fall då den brottsmisstänkte finns inom dess område och ej utlämnas enligt artikel 11 till någon av de i punkt 1 nämnda staterna.

3. Denna konvention utesluter inte att straffrättslig domsrätt utövas enligt nationell lagstiftning.

4. Jämte de under punkt 1–2 nämnda staterna får varje fördragsslutande stat, i enlighet med internationell rätt, säkerställa sin domsrätt över de i artikel 7 avsedda brotten när staten är inblandad i internationell kärnämnestransport såsom exporterande eller importerande stat.

Artikel 9

Fördragsslutande stater, inom vars område den brottsmisstänkte finns, ska, om staten finner omständigheterna föranleda det, vidta lämpliga åtgärder, enligt sin nationella lag, inbegripet kvarhållande, för att säkerställa hans närvaro för åtal eller utlämning. Stater som anmodas att säkerställa domsrätt enligt artikel 8 samt, då så finnes lämpligt, alla andra berörda stater ska utan dröjsmål underrättas om åtgärder som vidtagits enligt denna artikel.

Artikel 10

Den fördragsslutande stat, inom vars område den brottsmisstänkte finns, ska om staten inte utlämnar honom, undantagslöst och utan oskäligt dröjsmål hänskjuta fallet till sina behöriga myndigheter för lagföring i enlighet med den statens lagstiftning.

Artikel 11

1. De brott som anges i artikel 7 ska betraktas som utlämningsbara brott i varje utlämningsavtal som gäller mellan fördragsslutande stater. De fördragsslutande staterna åtar sig att inbegripa dessa brott i varje framtida utlämningsavtal som ingås mellan dem.

2. Om en fördragsslutande stat, som sätter förekomsten av ett avtal som villkor för utlämning, mottar en begäran om utlämning från en annan fördragsslutande stat med vilken den ej har något utlämningsavtal, kan staten, om den så önskar, betrakta denna konvention som rättslig grund för utlämning i vad avser dessa brott. För utlämning ska gälla övriga villkor enligt lagstiftningen i den stat till vilken begäran har ställts.

3. Fördragsslutande stater, som ej sätter förekomsten av ett avtal som villkor för utlämning, ska betrakta dessa brott såsom utlämningsbara brott dem emellan enligt villkoren i den stats lagstiftning, till vilken begäran har ställts.

4. För utlämning mellan fördragsslutande stater ska varje brott betraktas som om det begåtts inte endast på gärningsorten utan också inom de staters område som anmodas att utöva domsrätt enligt artikel 8 punkt 1.

Artikel 11A

Inget av de brott som anges i artikel 7 ska med avseende på utlämning eller ömsesidigt rättsligt bistånd anses som ett politiskt brott eller ett brott som sammanhänger med ett politiskt brott eller som ett brott med politiska motiv. Följaktligen kan en begäran om utlämning eller om ömsesidigt rättsligt bistånd som grundas på ett sådant brott inte avslås enbart på den grunden att den avser ett politiskt brott eller ett brott som sammanhänger med ett politiskt brott eller ett brott med politiska motiv.

Artikel 11B

Ingenting i denna konvention ska tolkas så att det medför en utlämningsskyldighet eller en skyldighet att lämna ömsesidigt rättsligt bistånd, om den tillfrågade fördragsslutande staten har skälig anledning att tro att begäran om utlämnande avseende brott som anges i artikel 7 eller om ömsesidigt rättsligt bistånd i fråga om sådana brott har framställts i syfte att lagföra eller straffa en person på grund av personens ras, religion, nationalitet, etniska tillhörighet eller politiska åsikter eller att ett efterkommande av begäran skulle skada den personens ställning på någon av dessa grunder.

Artikel 12

Varje person som blir föremål för rättsligt förfarande i samband med något av de brott som anges i artikel 7 ska tillförsäkras rättvis behandling under alla skeden av förfarandet.

Artikel 13

1. De fördragsslutande staterna ska ge varandra största möjliga bistånd i samband med lagföring för brott som avses i artikel 7, däri inbegripet tillhandahållande av bevismaterial som de förfogar över och som är nödvändigt för förfarandet. Lagstiftningen i den stat till vilken begäran har framställts ska tillämpas i samtliga fall.

2. Bestämmelserna i punkt 1 ska inte påverka förpliktelser enligt något annat avtal, vare sig bilateralt eller multilateralt, vilket helt eller delvis reglerar eller kommer att reglera ömsesidigt bistånd på straffrättens område.

Artikel 13A

Ingenting i denna konvention ska påverka överföring av kärnteknik för fredliga ändamål som sker för att stärka det fysiska skyddet av kärnämne och kärnanläggningar.

Artikel 14

1. Varje fördragsslutande stat ska upplysa depositarien om sina lagar och förordningar som ger denna konvention verkan. Depositarien ska periodvis delge samtliga fördragsslutande stater sådan information.

2. Den fördragsslutande stat, där den brottsmisstänkte åtalas, ska, när så är praktiskt möjligt, först underrätta de direkt berörda staterna om den slutliga utgången av målet. Den fördragsslutande staten ska också meddela den slutliga utgången till depositarien, som ska underrätta samtliga stater därom.

3. I de fall då ett brott omfattar kärnämne vid inhemsk användning, lagring eller transport och såväl den brottsmisstänkte som kärnämnet kvarblir inom den fördragsslutande stats område, där brottet begicks, eller om brottet omfattar en kärnanläggning och den brottsmisstänkte kvarblir inom den fördragsslutande stats område, där brottet begicks, ska ingenting i denna konvention tolkas som ett krav att den fördragsslutande staten ska lämna upplysningar beträffande lagföringsåtgärder med anledning av ett sådant brott.

Artikel 15

Bilagorna ingår som en del av denna konvention.

Artikel 16

1. De avtalsslutande staterna ska av depositarien sammankallas till en konferens fem år efter ikraftträdandet av de ändringar som antogs den 8 juli 2005 för att se över hur konventionen uppfylls och huruvida den är ändamålsenlig i inledningen, i hela den operativa delen samt i bilagorna i ljuset av den då rådande situationen.

2. Med minst fem års mellanrum därefter, kan majoriteten av de fördragsslutande staterna, genom förslag härom hos depositarien, uppnå att ytterligare konferenser med samma syfte anordnas.

Artikel 17

1. I händelse av tvist mellan två eller flera fördragsslutande stater rörande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention ska dessa stater samråda i syfte att söka bilägga tvisten genom förhandling eller på något annat fredligt sätt som kan godtas av samtliga parter i tvisten.

2. En tvist av denna art som inte kan biläggas på sätt som sägs i punkt 1, ska på begäran av part i tvisten hänskjutas till skiljedom eller till Internationella domstolen för avgörande. I tvist som hänskjuts till skiljedom kan, om parterna i tvisten ej inom sex månader från dagen för begäran enas om villkoren för skiljeförfarandet, en part anmoda Internationella domstolens president eller Förenta nationernas generalsekreterare att utse en eller flera skiljedomare. Om en part i tvisten framställer en begäran som till sin natur strider mot en av en annan part framställd begäran, ska den begäran som ställs till Förenta nationernas generalsekreterare ha företräde.

3. Varje fördragsslutande stat kan när den undertecknar, ratificerar, antar, godtar eller ansluter sig till denna konvention, förklara att den anser sig obunden av den ena eller av båda de förfaranden för att lösa tvister som avses i punkt 2. De andra fördragsslutande staterna ska inte vara bundna av ett sådant förfarande för att lösa tvister som avses i punkt 2 i förhållande till en fördragsslutande stat som har gjort förbehåll mot detta förfarande.

4. En fördragsslutande stat som har gjort förbehåll i enlighet med punkt 3 kan när som helst ta tillbaka detta förbehåll genom underrättelse till depositarien.

Artikel 18

1. Denna konvention ska vara öppen för undertecknande för samtliga stater vid Internationella atomenergiorganets huvudkontor i Wien och vid Förenta nationernas huvudkontor i New York från den 3 mars 1980 till dess ikraftträdande.

2. Denna konvention ska ratificeras, antas eller godkännas av de stater som undertecknat den.

3. Efter ikraftträdandet ska denna konvention vara öppen för anslutning av samtliga stater.

4. a) Denna konvention ska vara öppen för undertecknande eller anslutning av internationella organisationer och regionala samordnande eller andra organisationer under förutsättning att dessa organisationer består av suveräna stater och är behöriga att förhandla om, ingå och tillämpa internationella överenskommelser i frågor som täcks av denna konvention.

b) Dessa organisationer ska i de frågor som ligger inom deras behörighetsområde på egen hand utöva de rättigheter och fullgöra de skyldigheter som denna konvention förelägger de avtalsslutande staterna.

c) När en sådan organisation blir part i konventionen ska den i en förklaring ställd till depositarien ange sina medlemsstater samt vilka artiklar i denna konvention som ej ska tillämpas.

d) En sådan organisation ska ej förfoga över någon röst utöver de röster som dess medlemsstater förfogar över.

5. Ratifikations-, antagande-, godkännande eller anslutningsinstrument ska deponeras hos depositarien.

Artikel 19

1. Denna konvention träder i kraft den trettonde dagen efter deponerandet av det tjugoförsta ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet hos depositarien.

2. För varje stat som ratificerar, antar, godkänner eller ansluter sig till konventionen efter dagen för deponerandet av det tjugoförsta ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet träder konventionen i kraft den trettonde dagen efter det att staten deponerat sitt ratifikations-, antagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 20

1. En fördragsslutande stat kan utan hinder av artikel 16 föreslå ändringar till denna konvention. Den föreslagna ändringen ska överlämnas till depositarien som omedelbart ska sända ut den till samtliga fördragsslutande stater. Om en majoritet av de fördragsslutande staterna begär att depositarien sammankallar en konferens för att behandla de föreslagna ändringarna, ska depositarien inbjuda samtliga fördragsslutande stater att delta i en sådan konferens med början tidigast trettio dagar efter det att inbjudan utgått. En vid konferensen med två tredjedels majoritet antagen ändring av samtliga fördragsslutande stater ska av depositarien omedelbart sändas ut till samtliga fördragsslutande stater.

2. Ändringen träder i kraft för varje fördragsslutande stat som deponerar sitt ratifikations-, antagande-, eller godkännandeinstrument i vad avser ändringen den trettionde dagen efter den dag då två tredjedelar av de fördragsslutande staterna deponerat sina ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument hos depositarien. Ändringen träder därefter i kraft för annan fördragsslutande stat den dag då denna fördragsslutande stat deponerar sitt ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument i vad avser ändringen.

Artikel 21

1. En fördragsslutande stat kan säga upp denna konvention genom skriftlig notifikation till depositarien.
2. Uppsägning träder i kraft 180 dagar efter den dag då depositarien mottagit notifikationen.

Artikel 22

Depositarien ska omedelbart underrätta samtliga stater om

- a) undertecknande av denna konvention,
- b) deponering av ratifikations-, antagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument,
- c) förbehåll eller återkallande enligt artikel 17,
- d) förklaring avgiven av en organisation enligt artikel 18 punkt 4 (c),
- e) ikraftträdande av konventionen,
- f) ikraftträdande av ändringar i konventionen, och
- g) uppsägning enligt artikel 21.

Artikel 23

Originalen av denna konvention varav de arabiska, kinesiska, engelska, franska, ryska och spanska texterna är lika giltiga ska deponeras hos Internationella atomenergiorganets generaldirektör, som ska sända bestyrkta kopior därav till samtliga stater.

BILAGA I

Nivåer av fysiskt skydd som ska tillämpas på internationell kärnämnestransport i enlighet med de i bilaga II angivna kategorierna

1. Nivåer av fysiskt skydd av kärnämne under lagring i samband med internationell kärnämnestransport innefattar
 - a) för material inom kategori III lagring inom ett område till vilket tillträde är reglerat och kontrollerat,
 - b) för ämne inom kategori II lagring inom ett område under ständig övervakning av vakter eller elektroniska anordningar, omgivet av en inhägnad med ett begränsat antal ingångar under vederbörlig kontroll eller annat område med motsvarande nivå av fysiskt skydd,
 - c) för ämne inom kategori I lagring inom ett skyddat område i enlighet med vad som anges för kategori II ovan, till vilket tillträde dessutom är begränsat till personer vars pålitlighet har fastställts, och som är under övervakning av vakter som står i nära förbindelser med vederbörliga åtgärdsstyrkor. Särskilda åtgärder som vidtas i detta sammanhang bör syfta till upptäckt och förhindrande av överfall, obehörigt tillträde eller obehörigt bortförande av material.
 2. För nivåer av fysiskt skydd av kärnämne under internationell transport gäller följande:
 - a) Vad beträffar ämne inom kategorierna II och III ska transport äga rum under iakttagande av säkerhetsåtgärder som innefattar överenskommelse på förhand mellan avsändare, mottagare och transportör samt överenskommelse på förhand mellan fysiska eller juridiska personer som är underkastade exporterande och importerande stats domsrätt och reglering, med närmare angivande av tid, plats och förfaringssätt för överföring av ansvaret för transporten.
 - b) Vad beträffar ämne inom kategori I ska transport ske i enlighet med de här ovan angivna särskilda säkerhetsåtgärderna för transport av material inom kategorierna II och III och dessutom stå under ständig övervakning av eskort och under omständigheter som säkerställer nära förbindelse med vederbörliga åtgärdsstyrkor.
 - c) Vad beträffar naturligt uran i annan form än malm eller malmrester ska skyddet för transport av mängder som överstiger 500 kg uran innefatta föregående underrättelse om sändningen, vari anges transportsätt, beräknad ankomsttid och bekräftelse på mottagen sändning.
-

BILAGA II

Tabell: Kategorisering av kärnämne

Material	Form	Kategori		
		I	II	III ^(c)
1. Plutonium ^(a)	Obestrålat ^(b)	2 kg eller mer	Mindre än 2 kg men mer än 500 g	500 g eller mindre men mer än 15 g
2. Uran-235	Obestrålat ^(b)	5 kg eller mer	Mindre än 5 kg men mer än 1 kg	1 kg eller mindre men mer än 15 g
	— uran anrikat till 20 % U-235 eller mer		10 kg eller mer	Mindre än 10 kg men mer än 1 kg
	— uran anrikat till 10 % U-235 men mindre än 20 %			10 kg eller mer
	— uran anrikat utöver det naturliga men mindre än 10 % U-235			
3. Uran-233	Obestrålat ^(b)	2 kg eller mer	Mindre än 2 kg men mer än 500 g	500 g eller mindre men mer än 15 g
4. Bestrålat bränsle			Utarmat eller naturligt uran, torium eller låganrikat bränsle (mindre än 10 % klyvbart innehåll) ^(d) ^(e)	

^(a) Allt plutonium utom sådant vars innehåll av isotopen Pu-238 uppgår till mer än 80 %.

^(b) Ämne som inte bestrållats i en reaktor eller material som bestrållats i en reaktor men vars strålningsnivå är lika med eller mindre än 1 Gy/timme (100 rad/timme) på en meters avstånd från oskärmat ämne.

^(c) Mängder som ej faller inom kategori III och naturligt uran ska skyddas i enlighet med metoder för ansvarsfull ledning.

^(d) Även om denna nivå av skydd rekommenderas, kan stater, efter att ha bedömt de särskilda omständigheterna, välja en annan kategori av fysiskt skydd.

^(e) Annat bränsle vilket till följd av dess ursprungliga innehåll av klyvbart material är klassificerat som kategori I och II före bestrålning kan nedflyttas en kategori, när bränslets strålningsnivå överstiger 1 Gy/timme (100 rad/timme) på en meters avstånd från oskärmat bränsle.

BILAGA 2

Förklaring från Europeiska atomenergigemenskapen i enlighet med artiklarna 18.4 och 17.3 i konventionen

Följande stater är för närvarande medlemmar i Europeiska atomenergigemenskapen: Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Gemenskapen förklarar att artiklarna 8–13 och artikel 14.2 och 14.3 i konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar inte är tillämpliga på den.

Dessutom förklarar gemenskapen också, i enlighet med artikel 17.3 i konventionen, att den endast omfattas av det skiljedomsförfarande som avses i artikel 17.2 eftersom endast stater får vara parter i mål vid Internationella domstolen.

BILAGA 3

FULLMAKT

Jag,, ledamot av Europeiska kommissionen med ansvar för yttre förbindelser och för den europeiska grannskapspolitiken, bekräftar härmed att

.....
Chef för Europeiska kommissionens

delegation vid de internationella organisationerna i Wien

utsetts att på Europeiska atomenergigemenskapens vägnar deponera instrumentet om anslutning till konvention om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar.

Bryssel,